

Hà Trang Phanová, květen 2024

Námětem bylo vyobrazit destrukci za hranicemi jejích tradičních konotací. Soustředila jsem se na okamžiky, kdy konce stimulují nové začátky, a na to, že se jedná o klíčovou součást cyklu obnovy a proměny. Pokud se mě někdo zeptá, zda je sklenice napůl prázdná nebo napůl plná, je pro mě velmi přirozené říci, že je napůl prázdná. Tento nápad je tedy také moje vlastní snaha najít ve věcech „dobro“.

Pokud rádi čtete, tak knížky, které máte rádi nejsou jako nové ale opotřebované. Nerozpadají se kvůli tomu, že by je někdo zničil, ale protože je někdo tolik miloval, že si knihu četl neustále dokola, bral si ji všude s sebou a sdílel ji se svými milovanými a blízkými. Kniha je opotřebovaná a zežloutlá kvůli jejímu stáří a péči.

„Destrukce“ je často vnímána negativně, přesto v sobě skrývá semena regenerace a naděje. Tímto projektem chci nabídnout pohled na to, co znamená ničit, a co je ještě důležitější, co znamená znovu budovat. Snímky obsahují skryté krásy, které leží v důsledku destrukce, připomínajíce nám, že i v destrukci je prostor pro růst, lásku a proměnu.